ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Ф. 7641
Оп. 14
Од. зб. 539

Управління СБУ
по Сумській області

фильтрационное

ДЕЛО № 25375

Бигун (Бегунова)
Вера
Никитовна

Начато: 20 марта 1946 г.
Окончено: 27 июня 1955 г.
На 6 листах

ДЕРЖАРХІВ
Сумської області
Ф. 7641
Оп. 14
Од. зб. 539

вильної відповіді.

Є випадки, коли учні, поверхово прочитавши білет і вирішивши, що питання легкі, не обдумують серйозно відповіді, поспішають виходити до столу. Потім вони самі шкодують про це, бо відповіли неповно, без вдалих прикладів, а це, звичайно, позначається на оцінці їхніх знань.

Часто учні нехтують відпочинком і сидять над книжкою до пізньої ночі, а на екзамен приходять втомленими, нервовими...

Всі ці помилки треба виправити в наступні дні...

Відповідайте обдумано і впевнено. Не поспішайте, не хвилюйтесь. Не заважайте своїм товаришам під час відповіді.

Всю увагу зосереджуйте на тому питанні, на яке відповідаєте. Не втомлюйте себе даремно, знаходьте час для цікавого відпочинку.

Попереду ще чимало напружених днів.

Від того, як ви зможете організувати себе, залежатиме ваш успіх!

Одним з перших взяв екзаменаційний білет і відмінник Шура Хишук. Прочитавши запитання, Шура задоволено посміхнувся:

— Все зрозуміло, я можу відповідати, — сказав він.

— Не поспішай, подумай ще над відповідями, — порадила вчителька.

Та Шура запевнив, що вже все обдумав. На перше запитання Шура дав не зовсім вірну відповідь, а потім, відчувши це, дуже хвилювався і поспішав, не стежив за своєю відповіддю. Видно було, що матеріал він знає, але поспішаючи та хвилюючись, не може вірно висловити своєї думки.

— Какое предложение называется во... — розпочала було додаткове запитання вчителька.

— Восклицательным предложением называется... — не дослухавши запитання, почав відповідати Шура.

— Не восклицательным, а вопросительным я хотела сказать, — зауважує вчителька.

— Не поспішай, — щоразу нагадувала вона Шурі.

Та й сам Шура після екзамену казав своїм товаришам, що, коли б він не поспішав і не хвилювався, то відповів би значно краще. Під час наступних екзаменів він не повторить своєї помилки.

Київ, 86 школа. **О. Р.**

☆ ☆ ☆

— Що станеться з величиною десяткового дробу, якщо перенести в ньому кому праворуч через один знак, праворуч через два, ліворуч через два знаки?

Толя вирішив трохи подумати. Адже саме тоді, як у класі проходили десяткові дроби, він хворів. Звісно, він вивчив, повторив, але якась ледве помітна непевність охопила його на хвилину...

Толін друг — Степан, що сидів на першій парті, насторожився. Він добре знав, що Толя хворів, і сам допомагав йому вчити десяткові дроби вдома.

— Треба допомогти товаришеві! — вирішив Степан.

Коли Толя почав відповідати, Степан то схвально, то заперечливо хитав головою, вирішивши таким чином «корегувати» толіну відповідь.

Але тут сталося несподіване... Толя зблід і замовк.

— Я візьму другий білет! — заявив він рішуче.

Добре, що вчитель помітив Степанову «допомогу». Він закликав його до порядку і заспокоїв Толю.

— Не поспішай, подумай ще хвилинку!

Не дивлячись на товариша, Толя зосередився і нарешті сказав:

— Якщо праворуч через один знак, дріб збільшиться вдесятеро, через два — в сто разів, а як ліворуч через два знаки, то зменшиться в сто.

Відповідь була правильною. Вирішивши задачу, Толя задоволений сів на місце...

А коли б не вчасне втручання вчителя, Степан «допоміг» би своєму другові... дістати низчу оцінку.

П. СКИБА.

м. Сталіно.

Відмінниці навчання, учениці 8 класу 6 середньої школи м. Києва. На фото: (зліва направо) Рая Кассілова, Антоніна Спіцина та Галина Кохан після успішно складеного іспиту з української мови.

Фото Н. Каліки. (Фотохроніка РАТАУ).

РОЗМОВИ ПІСЛЯ ІСПИТІВ

— Ну, як, Толю, склав іспит?

— Звичайно, склав!

— Чого ж невеселий?

— Лаю себе. Відповідав добре, а можна б краще. Взяв білет, дивлюсь: два питання на «добре» знаю.

— А третього мабуть і не прочитав.

— Егеж! Вийшов відповідати і якраз на останньому збився.

* * *

— Знаєш, Галю, я так хвилювалася, так хвилювалася!

— Нічого. Ти ж відмінно відповіла!

— Розумієш, замість: «в деяких іменниках третьої відміни приголосна в орудному відмінку подвоюється» я сказала: «потроюється». А коли усміхнувся вчитель — я заспокоїлась.

* * *

— Добре Марина відповідала сьогодні?

— Позавчора краще.

— Вона ж відмінниця! З чого б це?

— Кажуть, до дванадцяти ночі сиділа перед іспитами, все повторювала. І, звичайно, стомилася.

Успішно проходять екзамени та іспити в усіх школах столиці України.

На фото: (зліва направо) учениці 5 класу 74 середньої школи Ліда Калюжна і Галина Тимофієва пишуть іспитову роботу з української мови.

Фото В. Зархі.

ся і щось забув.

Жора ні з ким не товаришує. Він мастак висміяти кожного за невдалу відповідь, але сам ніколи не поділиться своїми знаннями, нікому не допоможе.

радянського учня, ніж Колесник.

Степан ГОРДІЄНКО.

м. Красний Луч.

ЗА ПЛАНОМ П'ЯТИРІЧКИ

Дніпрогес

В Законі про п'ятирічний план ви прочитали про те, що найближчого часу буде повністю відбудовано Дніпровську гідроелектростанцію імені Леніна. Всі ви чули про Дніпрогес, але не всі з вас можуть уявити цю прекрасну величну споруду.

Після Волги і Дунаю наш сивий Дніпро — третя ріка в Європі. Довжина його — 2283 кілометри. Повільно тече Дніпро крізь ліси й болота Білорусії, спокійно несе він свої води крізь українські степи й гаї. Але між Дніпропетровськом і Запоріжжям течія його ставала бурхливою і швидкою. Затиснутий в кам'яні береги, Дніпро перекочувався через 65-кілометровий кам'яний бар'єр. Вкритий білою піною ревів і кидався Дніпро: величезні гранітні пороги дев'ять разів перетинали його течію. Крім порогів, ще тридцять кам'яних гряд затримували дніпровські води.

Багато років люди намагалися розв'язати завдання: чи не можна Дніпро примусити працювати на людину? Але тільки за радянської влади, в першу сталінську п'ятирічку, наші герої-будівельники скорили неслухняну ріку. Це було в 1932 році, коли стала до ладу Дніпровська гідроелектростанція. Не вугілля, не торф, не нафта або бензин давали тут електричний струм, — його створювала дешева енергія води.

Для того, щоб вода стала силою, треба було примусити її падати згори вниз. Тоді вона зможе рухати колеса турбін. І от на Дніпрогесі було збудовано греблю через Дніпро. Вона перегородила шлях воді і підняла її рівень на висоту 37 метрів.

Тільки в одному місці, де стояла електростанція, було залишено прохід для води. Сюди й ринувся з величезною силою потік. Він падав з висоти десятиповерхового будинку і вривався в широку залізну трубу. Тут шлях воді перегороджували колеса турбін. Вода починала обертати турбіну. Одночасно з нею обертався вал динамомашини. Так утворювалась електрика. Від генератора електрика йшла по дротах на фабрики й заводи.

Через кожну турбіну за одну добу проходило стільки води, що її вистачило б Москві на два з половиною місяці. Її вистачило б і для життя, і для прання, і для інших потреб. А на Дніпрогесі було дев'ять таких турбін!

Гребля зробила ще одну важливу справу: Дніпро став судноплавним. Це сталося тому, що греблю було збудовано нижче по течії від усіх порогів. Вода піднялася, і пороги опинилися під нею. Тепер по Дніпру можна було їздити великими пароплавами.

Збудувати греблю, електростанцію й шлюз було дуже важкою справою. Вісім мільонів кубометрів землі, граніту й піску треба було витягти з дна ріки. Землю виймали екскаваторами, граніт підривали вибуховими речовинами, пісок висмоктували спеціальними машинами. А на те місце треба було покласти понад мільон кубометрів бетону. Якби всю землю, граніт, пісок, бетон навантажити в подвійні товарні вагони—для перевезення знадобилося б 7,100 ешелонів по 50 вагонів у кожному!

П'ять років тривало це прекрасне будівництво, на якому працювали десятки тисяч людей. Ним керували наші кращі радянські інженери. А будівництво було дуже складним. Справді, як було будувати бетонну греблю довжиною понад 3/4 кілометра, коли бетон треба класти на сухому місці, захищеному від швидкої течії ріки? Щоб Дніпро не заважав будувати греблю, потрібно було з обох боків її зробити паркани величезної висоти. І зробити їх треба було такими щільними, щоб крізь них ні згори, ні знизу не проходила вода.

Такі паркани називаються перемичками. Після того, як їх збудували, з місця майбутньої греблі було прибрано мільйон кубометрів непотрібної землі і каміння. Потім на висушеному майдані почали споруджувати бики майбутньої греблі. Бики ці мали в своїй нижній частині ширину 44 метри, а найбільша висота греблі — 64 метри. Таку висоту має 16-поверховий хмарочос.

Через усю греблю прокладено два мостки. По одному з них можуть рухатися трамваї і пішоходи. По другому пересуваються два крани для підіймання щитів, що закривають отвори між биками.

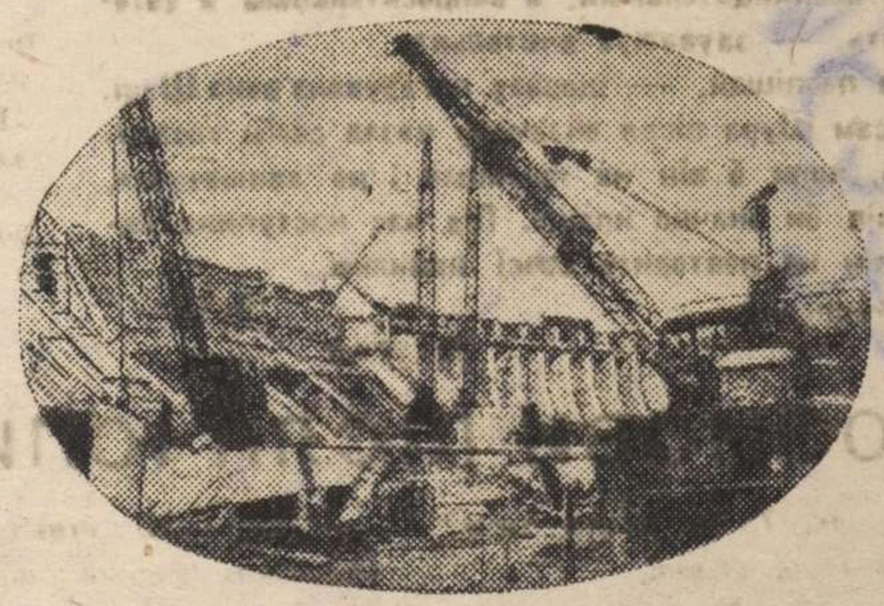

На Дніпробуді.

Загальний вигляд відбудовних робіт на щитовій стіні.

Фото Н. Крилова (Фотохроніка РАТАУ).

Для чого зроблено отвори між биками? Всім вам відомо, що влітку в ріках води стає менше, а навесні і пізньої осені — більше. Щоб станція працювала у всякий час року однаково, треба було регулювати рівень води, що надходила до станції. В той час, коли води в Дніпрі стає менше, отвори між биками закриваються потужними стальними щитами. Вага кожного такого щита — 50 тонн. Тоді вся вода в Дніпрі, що вище за греблю, піднімається до її верхньої частини — і потужна споруда витримує величезний натиск ріки.

Щоб збудувати Дніпрогес вчасно, робітники творили чудеса. Будівельники побили всі американські рекорди кладення бетону. Радісного дня 1 Травня 1932 року Дніпрогес дав перший струм.

Дніпробуд заощаджував країні понад два мільони тонн вугілля на рік. А працювало на станції всього 143 робітники. Вода рухала машину, машини давали струм заводам. На 300 кілометрів у різні боки йшла енергія Дніпрогесу. Понад 27 тисяч кілометрів дроту було прокладено, щоб постачити струм заводам Дніпрокомбінату.

Війна проти німецьких фашистів заподіяла великих руйнувань Дніпрогесу. Відступаючи під ударами Червоної Армії, німці в безсилій люті зруйнували Дніпрогес. Вони вихвалялися, що радянські люди більше ніколи не зможуть повернути його до життя.

Але наші вороги й цього разу жорстоко помилились. Хоч і дуже складним завданням є відбудова зруйнованої станції— Дніпрогес діятиме. Так записано у Законі про п'ятирічний план.

Відроджений Дніпрогес буде потужнішим від довоєнного. Якщо до війни потужність станції була 558 тисяч кіловат, то тепер вона дорівнюватиме 648 тисячам кіловат. Це значить, що ще більше заводів одержуватимуть дешеву енергію Дніпра.

Швидко відбудовують зруйновану станцію. В цьому році струм Дніпровської електростанції імені Леніна знову побіжить по дротах.

Олександр БОРИСОВ.

Протокол допроса.

1946 года Марта 20 дня город Кролевец. Я уч. уполномоченный Кролевецкого Ренкпд Посадиг с/числа допросил в качестве репатрианта гр-ку Бигун Веру Никитовну 1924 года рождения, уроженка и жительница города Кролевец ул. Шевченка № 5, сумской обл. украинка, гр-во СССР. б/п, образование 7 кл. паспорта не имеет, работает в метал-заводе в качестве литейщица, по соц происхождению с рабочих одинокая, до революции с рабочих, после революции с рабочих, репрессиям не подвергалась, наград не имеет, не В/о, в красной армии не служила, в бандах К-Р и ее организация не участвовала, не судима.

Об ответственности за дачу ложного показания предупреждена по ст 89 УК УССР. Бигун

По существу заданных вопросов пояснила следующее:

Вопрос. Скажите где Вы проживали и кем работали в период немецкой оккупации?

Ответ. В период немецкой оккупации я проживала в городе Кролевец ул. Шевченка 5 и работала на торфоразработки в качестве чернорабочей.

Вопрос. Скажите когда Вы были угнаны в немецкое рабство и кем?

Ответ. 25 Апреля 1943 году ко мне пришел на кв. мне неизвестный полицейский и дал мне на руки оповещение о явке на комиссию в биржу труда, после чего я прошла комиссию и нас собрали примерно человек 40 и под конвоем полиции нас привели в кинотеатр, где я проседила по 28 Апреля, а 28-го Апреля нас всех с клуба под конвоем направили на станцию г. Кролевец, на станции г. Кролевец.

Бегун

нас погрузили в товарные вагоны и под конвоем полиции отправили в г. Киев, по прибытию в г. Киев произвели передачу и нас приняли немецкие солдаты, где под конвоем немецких солдат и была угнана в Германию.

Вопрос. Скажите кто руководил этим угоном и кто в этом угоне помогал?

Ответ. Этим угоном руководила биржа труда, а помогали в этом полиция.

Вопрос. Скажите когда и куда Вы прибыли в Германию?

Ответ. Я прибыла в Германию 15 мая 1943 года в город Пинеберг, после чего меня направили на розбивочный пункт, а оттуда меня направили к бауру Кригер Август в село Присдорф, работала я на полевых работах.

Вопрос. Когда и какими войсками Вы освобожденны?

Ответ. 4 мая 1945 меня освободили войска Англии, после чего меня на автомашине передали русским частям в г. Ростоп, где я прошла проверочно фильтрационный пункт и видали документы и направили меня на родину по моему месту жительства г. Кролевец.

Вопрос. Допрашивались ли арестовывались Вы немец. полицией?

Ответ. Арестам и допросам немецкой полиции я не подвергалось.

Вопрос. Кого Вы знаете с предателей и пособников и где они?

Ответ. С предателей и пособников я никого не знаю.

Вопрос. Кто может подтвердить Ваши показания?

Ответ. Мои показания могут подтвердить гр-ки Павленко Анастасия Ивановна, Погенинец Анна Иванов. проживавшие в городе Кролевец.

Больше к протоколу дополнить ничего не могу за что Расписуюсь. Бичун.

Допросил: Уч. уполном
Роникд Попов

У. Р. С. Р.

КРОЛЕВЕЦЬКА МІСЬКА РАДА ДЛЯ ТРУДЯЩИХ Сумської області

22 марта 1946 г.

№ 19

Кролевець

3

Справка – характеристика.

Выдана настоящая Исполкомом Кролевецкого Городского Совета д/трудящихся в том, что гр-ка Бигуи Вера Никитична 1924 года рождения по соцпроисхождению из семьи рабочего. В Германию убыла в 1943 г. 28 апреля, добровольно или насильно Горсовет сведений не имеет. С Германии возвратилась в 1945 г. 1 августа, что и удостоверяется.

Пред. Горсовета [illegible]

Секретарь Дерн

4

РЕГИСТРАЦИОННЫЙ ЛИСТ

на прошедшего регистрацию в лагере № 210 или ~~СПП №~~ (ненужное зачеркнуть),

дислоцирующемся в населенном пункте Микленбургский окр. г. Росток

1. Фамилия, имя, отчество Бигунова Вера Никитовна
2. Год и место рождения 1924 г. Сумская обл. в. Кровевец
3. Национальность Украинка
4. Образование 7 кл.
5. Специальность Не имеет
6. Последнее постоянное местожительство и работа на территории СССР (для военнослужащих указывается наименование воинской части) Сумская обл. в. Кровевец ул. Шевченка № 5
7. Состоял ли в ВКП(б) или ВЛКСМ Не состояла
8. Почему оказался на территории другого государства 28/IV 1943 г. Насильно завезенная в Германию Немецкими властями
9. Подвергался ли арестам, задержаниям, допросам, штрафам со стороны немецких властей (когда, где и за что) Не подвергалась
10. Содержался ли в спецлагерях противника и что там делал (указать наименование лагеря и адрес) Не содержалась
11. Проходил ли службу в немецкой армии, полиции, отрядах, воинских частях, госпиталях, строительных и иных батальонах, создававшихся противником; служил ли в немецких учреждениях, предприятиях, организациях (каких, в качестве кого) 1943 по Май 1945 год работала в хозяина Бот Август Кригер д. Приадорф. в. Пинеберг разнорабочей в С/Х

12. Какие отобраны документы при регистрации Нет.

13. Где проживают близкие родственники, кто именно (указать точный адрес) Нет

14. Куда следует на постоянное жительство Сумская обл. в. Кральц

Правильность данных мною сведений подтверждаю: Бегунова
(подпись)

Регистрационный лист заполнил мл. лейтенант [illegible]

Регистрационный лист проверил —

Председатель Регистрационной комиссии НКВД СССР [illegible]
(подпись)

Удостоверение о направлении на постоянное местожительство

получил Бегунова
(подпись регистрируемого)

Убыл из лагеря «6» июля 1945 года.

2/р

1
5

СПРАВКА.

Компрматериалов на гр. Бигун Веру Никитичну рождения 1924 года, уроженца г. Кролевец Сумской обл. Кролевецкое РО МВД и МГБ не располагает.

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МВД
МАЙОР - /ШЕВЧЕНКО/

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МГБ
ст. лейтенант - /БЕЛОЗЕРЦЕВ/

СПРАВКА.

Компрматериалов на гр. [illegible] Вера [illegible]

рождения 1894 года, уроженца г. Кролевец Сумской обл.

Кролевецкое РО МВД и МГБ не располагает.

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МВД

МАЙОР -

/ЛЕВЧЕНКО/

НАЧ. КРОЛЕВЕЦКОГО РО МГБ

ст. лейтенант -

/БЕЛОЗЕРЦЕВ/

„УТВЕРЖДАЮ"
Пред. проверочно-фильтрационной
комиссии при Кролевецком РО МВД
„24" 11 1949 г.

6

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(по проверочно-фильтрационному делу)

гор. Кролевец „15" VI 1949 г.

Мы, члены проверочно-фильтрационной комиссии при Кролевецком РО МВД рассмотрев фильтрационное дело на репатруированного советского гражданина Гончун Вера Никитовна 1924 года рожд. прибывшего к избранному месту жительства г. Кролевец Сумской обл. „—" Мая 1945 г. и найдя, что Гончун В.Н. был насильно угнан в Германию „—" Апреля 1943 г. в процессе фильтрации компрматериалов не установлено.

Руководствуясь приказом НКВД и НКГБ СССР СС/СБ/СС2СБ от 16 июня 1945 года

П О С Т А Н О В И Л

В отношении гр. Гончун Вера Никитовна проверку считать законченной. Дело направить в 1-й Спецотдел УМВД по Сумской области на хранение в архиве.

Члены комиссии:

Нач. Кролевецкого РО МГБ
Старший лейтенант (Белозерцев)

Зам. нач. Кролевецкого РО МВД
Ст. лейтенант милиции (Брахно)

Кролевець, друкарня, З. 101. т. 700.

Архивное № 2337 № 00750

пересмотрено в соответствии с приказом КГБ при
и оставлено для дальнейшего хранения в архиве в
как

с отражением в оперативно-
справочном учете.

Пересмотрел

Согласен:

Начальник отделения

Нач. отд. УКГБ при СМ УССР
по Ужгородской обл.

27. VI 195

ЗАВЕРИТЕЛЬНАЯ НАДПИСЬ

В данном деле пронумеровано 6 листов

(шесть)

14 октября 92

Подпись [signature]

ЗАВІРЯЮЧИЙ НАПИС

В данном деле пронумеровано 6 аркушів

(шість)

24 листопада 1992 р.

Посада окр. фондів

Підпис [signature]

11.05.2026

Арт 1 С 3803 !